Nider, Johannes: Praeceptorium divinae legis, sive Expositio decalogi
[Cologne: Ludwig von Renchen, about 1485] Seite 252

etiā innaturalis vsus vel ꝯtactus qui fit
ad ꝓcuratōnez libidinis ꝛ cā experiende
veneree delectatōis De hoc etiā luxu-
rie vicio tria principaliter iā sunt vidēda
Prīo qꝫ detestabile illud viciū sit Scđo
de remedijs ꝯtra luxuriā. Tercio đ falsis
excusatiōibꝫ quorūdā dicētiū se nō posse
ꝯtinere ¶ Quātū ad primū notan
dum ꝙ hoc viciū in se est abhominabile
ꝓpter quinqꝫ. est nociuuz quintuplr. ꝛ est
ꝓpter triplices eius effectus miserabile.
Abhominabile est primo. qꝛ ē anxiatiuū
ꝛ penitentiā inducēs Hiero. Appetitus
fornicatōis anxietas est. satietas ꝟo peni
tētia. vñ ꝑcedētia sunt anxietates multe
quas dñs spinas vocat. Osee. ij. dicēs.
Sepiā viā tuā spinis. Spine sunt vigi
lie. timores. expēse ꝛ sollicitudines. Scđo
est erubescibile vicium. vnde Job. xxiiij.
Oculus adulteri obseruat caliginē. Illđ
natura ꝓclamat. Et Sene. ꝯ Diogenē
qui caminus đr. vt Augu. đt de ciui. dei.
Tercio est fetiduz. Vñ Johel. j. Jumēta
ꝯputruerūt in stercoribꝫ suis. Vbi scđm
Greg. Stercus luxuria ꝛ ꝯputrescere ē
mori. naz etiā ad lrām đt Guil. de vicijs
viri spūales fetorē huius peccati interdū
sentiunt. vt scolaris qui ꝑsentiā scorti in
sua domo sentiebat ꝑ fetorem. Et archi-
diaconus quidā i seruo sentiebat qñ for-
nicatus fuerat. Quarto est fedū seu ma-
culosuz. vñ sup illud. j. Coꝝ. vj. Omne
pctm̄ qđcūqꝫ fecerit homo extra corpus ē
qui aūt fornicat̄ in corpus suū peccat. đt
glo. Cetera peccata tm̄ animā maculāt
fornicatio nō tm̄ animā sed etiaz corpus
ꝯtaminat. Et Seneca. In voluptate ni
hil est magnificum. nihil qđ naturaz deo
ꝓximā deceat. qꝛ membroꝝ viliū ac tur-
piū ministeriū vehemens delectatio exitū
fedat. Quinto est infame. vñ Ecci. xlvij
Inclinasti femora tua mulieribꝫ. Et po-
stea Maculā dedisti i gloria tua. Est igit̄
luxuriosus iam quasi quidam infernus
habens ignē ꝯcupīe. fetorē īmundicie. ꝛ
vermem ꝯscīe ¶ Scđo luxuria est

quinqꝫ gneribus nociua vel displicibilis
Primo deo cui⁹ templū violat ꝛ polluit
Vnde. j. Coꝝ. iij. ꝛ. vj. Nescitis qꝛ tem-
plum dei estis vos. ꝛ spūs dñi habitat in
vobis. si quis aūt templū dei violauerit
dispdet illum deus. Et sequitur. Empti
estis ꝑcio magno. glificate ꝛ portate deuz
in corde vestro. Sup quo vltimo ꝟbo đt
glo. Si non ꝑcis tibi ꝓpter te vl̄ ꝑce tibi
ꝓpter deū. qui sibi fecit te domū Scđo
displicet angelis omībꝫ. qꝛ homo relicta
spūali natura. ꝑtem iumētinā sociat sibi
ꝛ eidē se copulat. vñ in vita spatꝝ. Ange
lus ad aspectū fornicatoris nares obtu-
rauit. nō aūt ad fetorē cadaueris. Displi
cet aūt ꝓprio angelo. qꝛ ſm ꝑs. Angelis
suis deus mādauit de te vt custodiant te
Multū ei displiceret iuueni cui tradidisset
in custodiā rex filiā suā si custodis negli-
gētia violaret̄. Dicit ḡ Ber. In quouis
angulo. in quouis diuersorio reuerentiā
exhibe angelo tuo. ꝛ ne audeas illo pñte
qđ me vidēte nō auderes. ¶ Tercio
luxuria iniuriat̄ multū, primo qꝛ rapit ei
nō sua sed seipm. Jđ ꝓuer. vj. Nō gran
dis est culpa cū quis furatus fuerit. Fu
rat̄ ei vt esurientē ipleat aīam deꝓhēsus
quoqꝫ reddet septulū. Qui aūt adulter ē
ꝓpter cordis inopiā ꝑdet aīam suā. In-
ops eni ē adulter corde. qꝛ insipiēs carēs
dei sapīa. Jnops etiā qꝛ nulli fidē seruat
alteri. vt pꝫ in Dauid. ij. Reg. xij. qui fi-
delē militē ꝓcurauit occidi fact⁹ adulter
 Quarto nocet luxuria ꝓprio subiecto
in rebꝫ vꝫ Lu. xv. in filio ꝓdigo. q̄ ꝯsum
psit luxuria oēz ſbām suā. Nocet ī corꝑe
qꝛ senescere facit. vitā adimit. vires ener
uat. Jđ interdū etiā multi ꝓpter vni⁹ lu-
xuriā interficiunt̄. vt pꝫ de Sichen filio
Emor. Geñ. xxxiiij. Nocet etiā in fama.
vñ Ge. penlt. Rubē ꝓpt̄ luxuriā ꝑ iacob
priuatus ē primogenitura. Rubē inquit
primogenit⁹ me⁹. Et p⁹. Prior in donis
maior in īꝑio. supple eē debueras. ꝫ seq̄t
Nō crescas qꝛ ascēdisti cubile patris tui
ꝛ maculasti stratū ei⁹. Quīto luxuria

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-150/0252
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG